

Aasvretende Waterral...

Op 6 februari 1976 namen A. de Later en schrijver een verschijnsel waar dat, hoewel niet onbekend, het vermelden waard is.

Die dag reden wij in de namiddag langs de Vecht bij Vreeland en zagen daar op een bevroren slootje een Waterral lopen.

Toen wij de auto stilzetten op nog geen zeven meter van de vogel- zagen wij dat hij stopte bij een dode Kramsvogel die daar lag.

Zo te zien was het niet de eerste keer dat hij bij de vogel kwam. De borst lag al open en de ral begon er ijverig in te pikken, zonder zich iets van ons aan te trekken.

Enkele meters achter deze Waterral bevond zich nog een exemplaar, dat echter niet bij de ander in de buurt kwam.

Af en toe ronden beide vogels weg en verborgen zich onder de overhangende rand van een gazonnetje. Opzij van het huis, waarvoor dit gazon lag, stond een appelbes. Deze hing vol met bessen, die door de af en aanvliegende Merels en Kramsvogels gegeten werden. Het is niet onmogelijk dat de Waterral één van de op het ijs foeragerende Kramsvogels tijdens een razendsnelle uitval heeft gedood.

Met ringonderzoek is het ons wel eens overkomen dat laag in de netten hangende vogels door Waterrallen werden gemolesteerd!

D.A. Jonkers

